

Yvirlæknar eru serliga útsettir persónar, og tí heldur Jógvan Róin, at tað er ein lætti hóast alt, at lata ábyrgdarfulla arbeiðið yvir til aðrar. Hann hevur gingið stovugongd á fleiri deildum. Her er Jógvan Róin á B6, har hann og Beinta Vestergaard, sjúkrasystir, gingu vanligu kvøld stovugongdina henda dagin

Jógvan Róin farin frá sum yvirlækni á medisinsku deild:

Síðsta stovugongdin

- Tað er tungt at fara frá sum yvirlækni, tí eg eri góður við arbeiðsplássið og havi arbeiðt saman við so nógvum góðum fólki, men tað er eisini ein lætti at sleppa snikkaðleysur frá slíkum ábyrgdarfullum starvi, sigur Jógvan Róin

Fyri stuttum gekk Jógvan Róin, yvirlækni á medisinsku deild á Landssjúkrahúsinum, fyrri seinastu ferð stovugongd á deildini, sum hann hevur verið yvirlækni á í 21 ár.

Spurdur, hvussu tað kendist, sigur Jógvan Róin, at tað var við blandaðum kenslum, og at hann var ikki sørt rørdur.

- Sporini vóru tung henda dagin. Gleðin við at sleppa snikkaðleysur frá einum ábyrgdarfullum starvi, var til staðar, men samstundis var tað ein sorg at skulu siga farvæl við so nógvur starvsfelagar, sum eg havi fingið tætt tilknyti til hesi ári, sigur Jógvan Róin.

Vildi verða sjómaður
Tað stóð ongastaðni skrivnað, at ein smádrongur, føddur í Fuglafirði í 1927, skuldi fara at lesa til lækna, og gerast ein hin dugnaligasti á sínum øki, og sum eisini fekk týðning fyri sína serlægnagrein innan fyrri landoddarnar.

Jógvan Róin vildi eins og so nógvir aðrir dreingir verða sjómaður, men av tí at hann fekk tuberkulasmittuna og fór til Havnar at fáa við-

gerð hildu foreldrin, at tað var best fyrri hann at fara í skúla. Hann fór fyrst í preliminariskúlan og tók síðani studentsprógv í 1946.

Tá í tíðini vóru ikki so nógvir útbúgvingar í boði, tú kundi lesa verkfrøði, lögfrøði ella til lækna.

- Eg hevði ætlað mær at lesa verkfrøði, men av tí at tað kravdi so nógv av studentspróvnum, valdi eg tað næstbesta, og tað var at lesa til lækna, sigur Jógvan Róin, og leggur afturat, at tað hevur hann ongantið angra.

Tað var ikki sum at siga tað at fara til Danmarkar at lesa. Umbroytingin frá heimliga umhvørvinum og til Danmarkar var stór, og tí kendu føroyingar seg ofta einsamallar í Keypmannahavn. Jógvan Róin fann saman við tveimum norrmonnum, einum vesturtjútlendingi og einum hollendara, sum hevði danska mammu.

- Vit kendu okkumuttan fyrri, og tí funnu vit eisini saman, sigur Jógvan Róin.

Búði umboð á Kyrjasteini
Jógvan Róin fór undir

lesturin í 1946. Seinni heimsbardagi setti dóm á gerandisdagin, við sínum avmarkingum, eitt nú rationeringmerkjum o.s.fr. Í 1947 var kaldasti veturin í Danmark, sum menn vita um, og tað hevði m.a. við sær, at fólk fingi ikki nóg mikið av koksni at hita hús og íbúðir.

- Eg var so heppin, at Kyrjasteinur, sum pápi var við, kom til Keypmannahavnar við royðgróti úr Nólsoy. Ísurin var so nógvur, at Kyrjasteinur slapp ikki heim aftur, og lá í Keypmannahavn fyrri veturin.

- Tað bjargaði mær undan nógvum trupulleikum tann veturin, sigur Jógvan Róin.

Í 1957 fekk Jógvan Róin læknaprógvið, og hann fór undir serútbúgving, fyrst í intern medisín og síðani í serlægnagreinini innan í maga- og tarmsjúkum. Hann var yvirlækni í Holsterbro til 1973, tá hann tók við sum yvirlækni á Landssjúkrahúsinum.

Jógvan Róin hevur hesi ári arbeiðt við maga- og tarmsjúkum, og sjúkum, sum krevja medisinska viðgerð. Hetta eru ser-

lægnagreinar, sum hava ment seg mundandi hesi ári. Serligu kikkarakanningarnar hevur Jógvan Róin arbeiðt við og ment í samstarvi við serlæknar í hinum Norðurlondum.

- Tá tú situr sum einasallur serlækni í Føroyum, so er tað ikki nóg mikið at lesa sær til, hvat hendir á serlæknagreinum í øðrum londum. Tú noyðist at fara higar, har hesi mál verða viðgjørd, sigur Jógvan Róin.

Samstarv við hini norðurlondini

Jógvan Róin er limur í Norðurlenska Gastroenterologiska felagnum, og í 1986 varð hann valdur forseti í felagnum. Limirnir í hesum felag eru serlæknar og granskarar, sum halda ráðstevnur upp á skift í Norðurlondum. Í 1986 var henda ráðstevnan hildin í Norðurlandahúsinum.

Um møguleikarnar at virka og menna kanningar og sjúkuviðgerð í Føroyum, sigur Jógvan Róin.

- Sjeyti- og áttatiárin vóru góð, og eg fekk høvi at verða við á ráðstevnunum og skeiðum uttanlands, men nú

eru tíðirnar øðrvísi.

Seinastu árin hava verið merkt av sparingum á Landssjúkrahúsinum, og tað hevur eisini sett dóm á tað fakliga arbeiðið hjá serlæknunum. Tá Jógvan Róin fór á ráðstevnu í Finnlandi seinast, noyðdist hann sjálvur at gjalda ferðina.

- Hvørji framstig metir tú sum nokur av teimum størstu innan títt serlæknagrein í tíni tíð?

- Framgongdin hevur verið ómetaliga stór seinastu 20 árin, og her hava sonevndu kikkarakanningarnar verið millum tær týðningarmestu í sjúkuviðgerðini. Hetta er viðgerð, sum gevur møguleika at kanna og viðgerða sjúkum í sodningarlagnum, uttan tó at leggja fólk undir skjúr.

Í 1991 fekk Landssjúkrahúsið nýggja laserútgætt til gávus frá Krabbameinsfelagnum, og hetta er enn eitt framstíg á leiðini, sigur Jógvan Róin.

Veit einki um klandur

- Nógvur ófriður hevur verið um arbeiðsbýti millum læknar og sjúkrasystir í seinastuni. Hvussu hevur tað verið at arbeiðt undir

hesum umstøðum?

- Tað undrar meg stórliga at lesa og hoyra í fjølmíðlunum, at læknar og sjúkrasystir klándrast so illa á Landssjúkrahúsinum, sigur Jógvan Róin.

- Neyvan nakar lækni hevur havt tørv á hjálp frá so nógvum sjúkrasysturum á fleiri ymsum deildum, enn eg. Frá øllum starvsbólkum havi eg bert møtt vælvild og hjálpssemi út um alt mark. Eg kenni einki til hatta, sigur Jógvan Róin.

Bert eitt sjúkrahússtýri
- Kann sjúkrahússverkið fáast at vrika betur enn higartil?

- Tað haldi eg avgjørt, um skilagóðar broytingar verða gjørdar. Stórsti forðingin í dag er, at vit ikki fáa samskipað sjúkrahússverkið, og tað er einamest tí vit hava trý sjúkrahússtýri.

- Fáa vit ikki broytt hetta, til bert bert at fevna eitt stýri fyri tey trý sjúkrahúsin, so fer tað ikki at bera til fram eftir.

- Tað ber ikki til at spara

